

en Ændring i Konferencens Reglement, hvorefter Konferencen skal afvise saadanne mod Mandater fremsatte Protester, som er motiveret ved Kendsgerninger eller Angivender, som Konferencen tidligere har diskuteret og erkendt irrelevante eller ubegrundede, skulde Afgørelsen af den nu fremkomne Protest afgøres under Hensyn til, om denne efter det ændrede Reglement overhovedet kunde modtages. Medens Udvalgets Flertal indstillede, at Protesten maatte afvises, idet den var begrundet paa samme Maade som tidligere behandlede Protester, som Konferencen havde afvist, indstillede Mindretallet, at Protesten kunde optages til Realitetsafgørelse. Med 90 Stemmer imod 28 vedtog Konferencen at følge Flertallets Indstilling, altsaa at godkende Mandatet.

Der var endvidere fremsat Protest imod Gyldigheden af den *meksikanske* Arbejderrepræsentants Mandat. Konferencen vedtog i Overensstemmelse med Udvalgets Indstilling at godkende Mandatet.

Endelig havde den internationale Sammenslutning af Fagforeninger fremsat Protest imod Gyldigheden af Mandaterne for den *tyske* Arbejderrepræsentant og hans Raadgivere. Protesten var motiveret med, at Udnævnelsen var sket i aabenbar Modstrid med Fredstraktatens Bestemmelser, idet den tyske Regering paa egen Haand havde foretaget Udnævnelsen, uden at de tyske Fagforeninger havde haft Lejlighed til at udtale sig. Iøvrigt var i Protesten henvist til, at de tyske Fagforeninger paa Grund af det nazistiske Partis Indskriden overfor de tyske Fagforeninger faktisk var afskaaret fra at varetage deres Interesser. Udvalget havde anmodet den tyske Regering om at fremkomme med sine Bemærkninger til Protesten, men imidlertid afgav hele den tyske Delegation en Erklæring om, at den ønskede at forlade Konferencen under Henviisning til, at Delegationen følte sig krænket ved nogle for Tyskland meget fornærmende Udtalelser, som paastodes at være fremsat under et af Arbejdergruppens Møder. Delegationen henviste endvidere til, at nogle af den tyske Arbejderrepræsentant under et Møde med Journalister fremsatte Udtalelser, der var blevet udlagt som Fornærmelse imod visse af de i Konferencen deltagende Stater, var blevet gjort til Genstand for officiel Behandling i Arbejdergruppens Møder, skønt den tyske Arbejderrepræsentant selv havde dementeret de herom fremkomne Meddelelser. Dette gav Anledning til, at den tyske Regering officielt tilbagekaldte samtlige Mandater for de tyske Delegerede, der derefter forlod Konferencen.

Udvalget fandt det herefter ørkesløst at debattere Enkelthederne i den fremsatte Protest og indstillede, at Konferencen blot tog det forefaldne til Efterretning, hvilket Konferencen tiltraadte, dog først efter at forskellige Arbejderrepræsentanter nærmere havde kommenteret de forefaldne Begivenheder og paa det bestemteste protesteret imod, at Arbejdergruppen skulde have fornærmet Tyskland.

Konferencens Forhandlinger.

I. Ophævelse af Arbejdsanvisningskontorer, der tager Betaling.

Spørgsmaalet herom var til første Behandling paa den XVI. Arbejdskonference, der vedtog Affattelsen af de Spørgeskemaer, der vedrørende dette Emne skulde udsendes til de forskellige Regeringer. Paa Grundlag af de fra Regeringerne indkomne Besvarelser